

VŠETCI ŠIKANA K A N A

ŠIKANA. Slovo ktoré určite všetci poznáte a niektorí ste si ju aj prežili. Ja nie som výnimka. Prečo vôbec ľudia niekoho šikajú? Nieкто im nesedí, tak ho budú mučiť? Ja v tom nevidím zmysel. Chcú si niečo dokázať? Nedokážu prijať niečo nové, tak sa uchýľujú k agresívnemu správaniu. Živí to ich nafúknuté ego a asi z toho majú dobrý pocit. Čo agresorom na ľuďoch vôbec vadí? Možno sú iní, lebo majú veľa starostí a nemajú čas na vysedávanie v baroch. Nikto si neuvedomuje, do akej pozície sa dostáva obeť. Mnohí úplne stratili všetku sebaúctu a niektorí aj zmysel života a druhý deň ich našli s podrezanými žilami. To našťastie nie je môj prípad. Ale čo som si vlastne prežil ja? Mal som len osem, krátko pred narodeninami, keď mi naši oznámili, že sa rozvádajú. No horor. Na čas sme sa presťahovali k babke. Tá sa o nás dobre starala, ale úplne nám pomôcť nemohla. Bolo to strašné obdobie, mama často plakávala a chůda sestra ani netušila, čo sa deje, veď nemala ani štyri. Ja som to však znášal najhoršie. Nastúpil som do novej školy, a tam som prvýkrát „ochutnal šikanu“. Noví spolužiaci ma jednoducho odmietli prijať a brali ma ako votrelca. Nepomohli mi ani učiteľky, jedna ma dokonca pred celou triedou vysmiala, že nechápe, ako som dovtedy, na starej škole, mohol mať samé jednotky. Bol som dobrý žiak, ale momentálna situácia ma dosť zbrzdila. Našťastie som tam nebol dlho, odsťahovali sme sa do Popradu za maminy priateľom. Znova prestup na inú školu. Ale tu to bolo horšie. Spolužiaci ma tiež mali

za votrelca a vyslovene ma neznášali, lebo som nebol taký blázon ako oni a nerobil blbosti, ako napríklad tá podpálená skriňa v piatom. Otvorene ma urážali, nadávali mi a neskôr do mňa vždy pri ceste zo školy hádzali kamene. Dostali kriek od triednej, lebo ja som to rozhodne netajil a na chvíľu bol pokoj. Ale potom zas. Nadávky, urážky, a párkrát dokonca fyzické napadnutie. Po pár rokoch som to už naozaj nevydržal a jednému som takú vlepil, že som mu zlomil nos. Na moju smolu, keď sa učiteľka pýtala, stáli všetci na jeho strane. Pani učiteľka to tak nenechala, ale aj tak sa nič nemeno. Raz na mňa jeden chalan vylial fľašu vody, raz mi zmizla mikina zo šatne, alebo párkrát, keď som len na pár sekúnd opustil triedu, pobrali mi všetky veci a ja som ich potom hľadal po celej triede. Raz ma dokonca chceli zamknúť na záchode, ale vďaka bohu za takú silu, akú mám, jednoducho som vykopol dvere a hotovo. A vrchol bol, keď niekde rozbili okno a hodili to na mňa. Hrali futbal a uletela im lopta. Keď sa pani domu prišla sťažovať, dali jej moje meno a adresu. Dost' hlúpy ťah, lebo všetci vedia, že ja veľmi von nechodím a futbal neznášam. Keď tá „starena“ prišla k nám, mama sa tak nahnevala, ako ešte nikdy. Nabehla do školy, a ľudia, taký rachot ste ešte ne-